

عنوان مقاله:

بررسی اثر آموزشی تدریس به شیوه سنتی و مقایسه آن با شیوه های نوین و تاثیر آن ها در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسین ابراهیمی - کارشناسی راهنمایی و مشاوره دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

هر فرد پسر ناجار از استفاده بافته های جدید است. از آنجا که در مدارس ما نیز دانش آموزان برای آینده تربیت می شوند و هر ساله مطالب و محتواهای کتابها نیز تغییر می باید این ضرورت یعنی استفاده از شیوه های نو، جدید و کارا بسیار احساس می شود. یکی از مشکلات مهم و اساسی در نظام آموزش و پرورش خصوصا در کشور ما، به کار نگرفتن روش های تدریس نوین در آموزش است. آشنایی با روش های مختلف تدریس می تواند زمینه ای جهت برخورد متقابل و منطقی با دانش آموزان از یک مجري ارتباطی صحیح مهیا کند بطوری که همواره تفکر منطقی داشته باشد. امروزه بیساری از طراحان و مسئولان برنامه های آموزش و پرورش از شیوه های رایج تدریس ناراضی هستند و بدین سبب از نوآوری و نوگرایی در این زمینه، استقبال میکنند کارائی روشها نظیر: سخنرانی، انتقال اطلاعات از معلم به دانشآموز و به یاد سپاری و تأکید بر محفوظات که شالوده روشهای سنتی تدریس است. مدت‌هاست مورد ایجاد و پرسش قرار گرفته است. برای جبران کمبودهای این گونه روشها، عدهای از متخصصان استفاده از وسایل جدید کمک آموزشی مانند فیلم، اسلامید، نوارهای دیداری و شنیداری را توصیه میکنند و عدهای دیگر روشهای بحثی و پرسش و پاسخ و انجام دادن آزمایشگاهی انفرادی و گروهی را جانشین روشها قبلی کرده‌اند.

کلمات کلیدی:

آموزش تدریس، شیوه های تصویری، سنتی، پیشرفت تحصیلی، نظام آموزشی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1951917>

